

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogrsko deželo za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 40 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam pojuj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 6, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Železniška zveza z Dalmacijo.

Zahteva po železniški zvezi z ostalo monarhijo je v Dalmaciji že stara, toda v vladnih krogih se doslej ni nikdar upoštevala, marveč se je vselej, kadar so dalmatinski poslanci ponovili svoje tozadevne zahteve, naglašalo, da je Dalmacija pasivna dežela in da se zbog tega za njo ne more žrtvovati tako ogromnih svot, kakor bi jih zahtevala zgradba železniške proge, ki bi vezala Dalmacijo z ostalo monarhijo.

Da je to stališče avstrijske vlade napram Dalmaciji moralo izzvati v deželi skrajno nezadovoljnost je pač umljivo, zlasti ker je notorično znano dejstvo, da je Dalmacija samo zbog tega pasivna, ker niso avstrijske vlade nikdar ničesar storile za njo in ker so mirne duše trpele, da je Italija izpodrinila s svojo konkurenco Dalmacijo na avstrijskem trgu.

Ta nezadovoljnost, ki se je sčasoma razvila v skrajno ogorčenje, je povzročila, da je vsa Dalmacija prošlo leto obrnila po svojih poslancih — izvzemši vladnih pristašev Perića in Korlaeta — hrbet in se izrekla za reško resolucijo, ki obljublja Madjarom svojo pomoč v boju proti Dunaju.

Šele tega odločnega koraka dalmatinski poslancev je bilo treba, da so se vladnim krogom odprle oči.

Sedaj naenkrat so spoznali na Dunaju, da je železniška zveza z ostalo monarhijo za Dalmacijo res življensko vprašanje, in dokopali so se do prepričanja, da je Dalmacija pravzaprav samo zbog tega pasivna in v kulturnem oziru zaostala, ker nima dovolj železniških prog, ki bi jo vezale z monarhijo in da bi lahko vsled svojega podnebja, vsled svoje pokrajinske krasote in bogastva na južnih naravnih produktih postala pravi eldorado za Avstrijo, ki bi lahko celo z uspehom tekmoval z italijansko riviero.

Posledica tega preokreta v nazorih v vladnih krogih glede Dalmacije

je bila, da je že ministrski svet, kakor se poroča, resno pretresoval vprašanje železniške zveze z Dalmacijo in da je ministrski predsednik baron Gautsch v seji državnega zbora dne 15. decembra 1905. sam naglašal, da ima vlada resno voljo v tem oziru nekaj storiti za Dalmacijo.

Dalmatinci so torej po tolikih letih in po tolikem naporu dosegli to, da jim je vlada nekaj obljubila, seveda predno pa bude te svoje obljube izpolnila, bo še tudi poteklo nekaj časa. Avstrijske vlade pač potrebujejo za vsako stvar silno mnogo časa in se odločijo za delo navadno šele, ko jim že teče voda v grlo.

Anton Springer je izrekel o avstrijskih vladah pred letom 1848. to-le značilno sodbo: „Možje, ki so imeli v teh časih krmilo države v rokah, niso umeli vladati, še manj pa države upravljati; niti tega niso razumeli, kako se pravilno izterjavajo davki. Njih edina zasluga je, da niso uničili že obstoječih državnih institucij... O kakem sistemu, o narodnem gospodarstvu ni nihče imel pojma; za sistem pri takratnih avstrijskih vladah bi se lahko smatrala edino brezsmiselna lenoba, ki si ni upala v nobenem oddelku državne uprave kaj predugačiti in ki je proklela vsak energični napredek že zaradi tega, ker bi v tem slučaju morala delati.“

Ta sodba velja še tudi o sedanjih avstrijskih vladah, zlasti kar se tiče stališča, ki ga zavzemajo te vlade napram južnim slovanskim deželam.

Toda to bi še ne bilo najhujše zlo, ako bi vladni aparat ne zaviral teh dežela celo v njih stremljenju, da si s svojimi močmi ustvarijo razne kulturne institucije. Ko so bile te dežele začetkoma preteklega stoletja začasno pod francosko vlado, je bilo v tem oziru vse drugače. Francozi se niso strašili niti truda niti žrtev, da bi dvignili v pokrajinah, nahajajočih se v njihovi upravi, prosveto in izobrazbo.

Značilna je v tem oziru anekdota, ki se pripoveduje o potovanju cesarja Franca I. po Dalmaciji. Skoro nato, ko so Francozje zapustili deželo, je

potoval po Dalmaciji cesar Franc. Videl je lepe nove ceste, krasna nova šolska poslopja in razne druge kulturne zgradbe. Spraševal je, kdo je vse to napravil in zgradil, in dobil vedno in vedno za odgovor: Francozje. Ko je na vsa vprašanja dobil eden in isti stereotipni odgovor, je končno sarkastično vzkliknil: „Zares škoda za deželo, da so Francozje že odšli!“

Ko je bilo uničeno francosko gospostvo, je Avstrija, dasi so ji Francozi dali krasen, posnemanja vreden vzor in zgled, kako se lahko narodi priklenejo na državno idejo, nadaljevala svojo staro politiko napram narodom, ki bivajo v teh deželah in ji ostala zvesta do današnjega dne. Da se vsled tega med temi narodi ni mogla vkoreniniti državna ideja, je pač umevno.

V zadnjem času so se jeli puntati Madjari, ti ljubljenci naše dinastije, in tudi Jugoslovani so se jeli smejeje ozirati naokrog.

Reška resolucija je bila energičen izraz moč, ki niso vladni reptili.

Madjari so zavirskali, ko se je pokazala pomoč tudi od te strani, avstrijska vlada pa je nakrat zagledala Dalmacijo in spoznala, da ji je treba pomagati.

In sedaj se kosajo projekti za železniško zvezo Dalmacije z ostalo monarhijo.

Ko je sedanja vlada v parlamentu obljubila, da hoče poskrbeti, da se čimnaje ustvari železniška zveza z Dalmacijo, se je vsa Dolenjska vzradovala, misleč, da bo v najkrajšem času zažvižgala lokomotiva po Belokrajini, ker bi bila najkrajša zveza z Dalmacijo, ako bi se dolenjska proga od Straže preko Vinice in Hrvatske podaljšala do Dalmacije.

Toda, kakor se zdi, ima ta načrt mnogo nasprotnikov, da je dvomljivo, da bi se v doglednem času izvršil. Inženir Wenusch je namreč izdelal projekt, kako bi se Dalmacija zvezala z Dunajem, ne da bi železnica tekla po transilivanskih tleh. Po njegovem načrtu bi se nova proga odcepila od južne železnice pri Lipoglavu in bi

tekla proti Plominju; v Lovranu in med Čresom in Pagom bi ves vlak vzeli nase nalašč zato pripravljene parniki in ga prepeljali na dalmatinsko obrežje. Ta železniška proga je proračunjena na okroglih 48 milijonov kron.

Stroški, ako bi se podaljšala dolenjska železnica preko Belokrajine v Dalmacijo, bi bili seveda veliko manjši. Vendar je pa ta projekt še vprašanje bodočnosti in vsaj za sedaj še ni nade, da bi se v doglednem času izvedel, ako bi se tudi zavrgel Wengushev načrt. Zato se nam ne zdi pametno, ako se hoče zvezati usodo belokranjske železnice z usodo teh in enakih projektov, kakor to dela Šuklje. Najprvo moramo izvojevati belokranjsko železnico in šele potem bomo imeli svobodne roke, da se bomo lahko potegovali za njeno podaljšanje v Dalmacijo.

Volilna reforma.

Dunaj, 10. januarja. Poslanec dr. Pacák, ki je konferiral z ministrskim predsednikom in z ministrom notranjih zadev, je izjavil dunajskemu poročevalcu „Narodnih listov“, da se državni zbor ne sestane pred 25. t. m. Tudi se volilna reforma ne predloži takoj v začetku zasedanja, temuč šele okoli 15. februarja. Ni namreč res, da bi predloga že bila izgotovljena, temuč se šele sestavlja. Glede razdelitve mandatov še ni ničesar sklenjenega.

Zader, 10. januarja. Dalmatinski deželni odbor je v svoji zadnji seji izdelal načrte za volilno reformo. Načrti se predložijo ministrskemu predsedniku. Pri tozadevni seji so bili tudi vsi dalmatinski državni poslanci.

Lvov, 10. januarja. Poljski poslanci zahtevajo za Galicijo 118 mandatov, za Šlezijo pa štiri poljske poslance. Sicer so pa poljski poslanci odločno proti temu, da bi sedanji parlament sklepal o volilni reformi, temuč zastopajo stališče, naj sedanji parlament redno poteče, volilna reforma pa se naj prihrani novizvoljeni zbornici.

Trgovinske pogodbe.

Dunaj, 10. januarja. V današnji skupni ministrski konferenci se je sklenilo, da se trgovinska pogodba z Nemčijo na vsak način odobri tako, da stopi v veljavo s 1. marcem t. l. Glede trgovinske pogodbe z Rusijo in Italijo pa se je sklenilo, da se tozadevna pogajanja takoj zopet nadaljujejo. Kar se tiče Srbije, je ministrska konferenca sklenila, da se pretrgana pogajanja čimpreje obnovi, ker je Srbija pripravljena opustiti bolgarsko-srbsko carinsko zvezo.

Razširjenje avtonomije za Galicijo.

Dunaj, 10. januarja. Zadnje dni so bile tajne konference med najvplivnejšimi poljskimi poslanci. Konferenca so bile v stanovanju klubovega načelnika grofa Dzieduszyckega ter so trajale pozno v noč. Iz vseh okoliščin je jasno, da se pri tem ni šlo le za volilno reformo, temuč v prvi vrsti za razširjenje avtonomije Galiciji, kakor je omenjal grof Dzieduszycki v svojem zadnjem govoru. Poljski klub je politično prav dobro informovan ter se hoče pripraviti že sedaj za slučaj, da se pri razpravi o volilnem pravu in o dogodkih na Ogrskem tudi sproži revizija ustave. Zato pa poljski poslanci pridno proučavajo posebno stališče Galicije. Pričakovati je velikih dogodkov, za kar pričajo opevovana posvetovanja med gališkimi namestnikom grofom Potockim in vplivnimi poljskimi poslanci.

Kriza na Ogrskem.

Dunaj, 10. januarja. V današnji avdienci je baron Fejervary baje predlagal cesarju, naj se ogrski državni zbor nesklidne 1. marca, kakor je določeno, ker hoče večina koalicije zopetno odgoditev z vsemi sredstvi preprečiti. Kaj stori vlada po 1. marcu, ako se državni zbor ne sklidne, je tajno.

Budimpešta, 10. januarja. V političnih krogih se zatrjuje, da je baron Fejervary predlagal tudi ce-

LISTEK.

„Mučeniki“.

(Mučeniki. Slike iz naše protireformacije. Napisal A. Aškerc.)

(Dalje.)

Že podnaslov „Slike iz naše protireformacije“ kaže, da nam Aškerc v svojih „Mučenikih“ ni podal enotne epske pesnitve, kakor v „Trubarju“. „Mučeniki“ obsegajo 52 pesmi raznih vrst, epskih pesmi, balad, legend in elegij, med katerimi ni organske zveze. „Mučeniki“ so — kakor je pri Aškercu pač samo ob sebi umljivo — tehniško dovršen pester venec čaropolnih pesmi, v katerih so ovekovečeni različni posebno markantni dogodki iz časa protireformacije in glavne osebe te dobe in označen je ves karakter tega časa, kakor se nam pokaže, če motrimo ta veliki boj s stališča, da so se naši luteranski pradedje vojevali in da so trpeli za svobodo.

Aškerc bi ne bil pravi pesnik, ko bi se bil v „Mučenikih“ omejil zgolj na opevanje faktičnih dogodkov in junakov ter junakinj protireforma-

cije. Predočil nam je ves heroizem teh mučenikov, ves polet njihovega globokega prepričanja, ves duh tega časa, pojmovanje reformacije v raznih slojih slovenskega naroda in dal velečastnega izraza velikim idejam in gorečim čuvstvom, katerih je bila polna duša slovenskih luteranov.

Pomen protireformacije te „dedov naših drame“ je v verzih, ki zvene kakor jeklo, razložil Aškerc v „prologu“. V znagi protireformacije vidi vandalsko uničenje slovenskega kulturnega in narodnega svetišča in zaslužnje slov. naroda in bolešno kliče „zaman ste za svobodo šli na boj, navdušeni slovenski luterani“.

Junaštvo slovenskih heretikov je občudovanja vredno in Aškerc je tej neustrašni in neukrotljivi hrabrosti dal prekrasnega izraza. Vprav elementarna je moč čuvstvanja, ki preveva „himno slovenskih heretikov“, teh apostolov svobodne misli, ki so ponosni, da jih psuje svet za krivoverce, himna, ki je položena na usta pred dobrimi 400 leti živečim rojakom, a je taka, kakor bi bila zložena za naše dni. Taista jakost zveni tudi iz sicer turbone „pesmi izgnancev“, poslavljajočih se od svoje domovine,

iz pesmi „Na Dobraču“, kjer opeva pesnik, kako so luterani sipali kamenje na škofovske verske komisarje in iz pesmi „Auto da fé“, popisujoči zažiganje slovenskih knjig.

Kakor občuduje heroični vsem luteranstvu najbolj heroični značaj vsega tega gibanja, tako je tudi največ ljubezni posvetil heroičnim, vse svojim idealom žrtvujočim možem in ženam te dobe. Ustvaril nam je celo galerijo čudovitih, plastično izvedenih in pregnantno orisanih značajev. Tako krepkih akcentov, tako mogočnih akordov, ki done časih mogočno kakor glasovi cello, zna ubirati pač samo Aškerc.

Trubar je bil takorekoč prva žrtev protireformacije, prvi, ki je bil izgnan iz domovine. Njegovo delo sta nadaljevala Dalmatin in Bohorič in sta vsaj kot pisatelja bila prva stebra reformacije, dasi glavnega vodstva v cerkvenih in učnih stvareh po Trubarjevem odhodu nista imela v rokah. Toda kot pisatelja sta bila duševna voditelja slovenskega naroda in zato je naravno, da ju smatra Aškerc za reprezentanta protestantskega gibanja za časa protireformacije. V epski pesmi „Juri Dalmatin“ in v pesmi

„Poslednji šolski dan“ jima je postal dostojen spomenik.

Protireformacija se je vodila s sredstvi, ki jih danes ne more več rabiti nobena država. Kdor se ni uklonil, je bil uničen. A vendar so se našli možje in žene, ki so neustrašno kljubovali nasilnostim posvetne in cerkvene oblasti. Zgodovina nam je zabeležila celo vrsto takih slučajev in najznačilnejše izmed njih je uporabil Aškerc za svoje „Mučenike“. V pesmi „Juri Bohinec“ nam je predstavil meščana, ki so ga gnali sramotno v ječo, ker je čital slovensko biblijo. V pesmi „Župnik Lapičica“ nam kaže pesnik, kako se je župnik kranjski v vseh verskih rečeh četudi težkega srca pokoril inkvizitorju Franciscu Barbaru, a se mu uprl, ko je inkvizitor zahteval, da naj se župnik loči od svoje žene in od svojih otrok in raje izgubi existenco, kakor da bi se tej zahtevi pokoril. V pesmi „Opatinja Suzana“ nas popelje pesnik v mekinski samostan. Inkvizitor Barbaro je bil prišel tudi tja in grozil, da da živo zazidat v celico vsako nuno, ki ne pripozna katolicizma. Vse redovnice se pokore, samo opatinja Suzana ne; njej tudi

strašna usoda, ki jo čaka, ne vzame poguma, da pripozna svoje prepričanje, češ: „v večno ječo — zazidajo mi le teló; — duh moj ostane pa svoboden. — duha tirani ne zapró.“

Isti duh skrajne upornosti, da, fanatizma za svoje ideale vlada tudi v pesmih o Kamničanu Fleriču, o kovaču Iskri in o luteranu Kremenjaku, v pesmih o Kremenjaku pridigi na ulici in o njegovem testamentu ter v pesmi „Neizpokorjeni grešnik“. Vse te pesmi so pravi slavospevi na moč volje in jakost energije, himne na požrtvovalnost, ki vse žrtvuje svojemu prepričanju.

Semkaj spada tudi pesem o Heleni Bernardinjevi, soprogi ljubljanskega župana. Mož pride domov in najde svoje otroke zapuščene — verska komisija je bila izgnala ženo iz domovine, ker se ni vzlic vsemu pritisku hotela odpovedati evangelijski veri. Enak značaj je opisan v pesmi „Klara Javornikova“. Tudi ta ljubljanska meščanka ni hotela ukloniti tilnika, nego se je raje dala odgnati v ječo in potem iztirati, je raje zapustila moža in otroke, kakor da bi bila zatajila svoje prepričanje.

(Konec prihodnjic.)

sarju, naj se za Budapešto in za peštanski komitat odpošljejo kraljevi komisariji.

Dobrecin, 10. januarja Ker zapirajo zaradi znane afera „najuglednejše“ meščane, bati se je splošnega puntanja. Vladni komisar je vsled tega zaprosil vojnega poveljnika za vojaško asistenco.

Dogodki na Ruskem.

Moskva, 10. januarja. Danes so usmrtili 18 revolucionarjev, ki so bili obsojeni na smrt zaradi zadnjih izgredov, med njimi je tudi Nemeč, tovarnar Schmidt.

Petrograd, 10. januarja. Iz poročila kavkaškega namestnika grofa Voroncov-Daškova na carja je še posneti, da so se tudi Armenci začeli opasno gibati, vsled česar je nad okrajema Gori in Dušet tudi proglašeno vojno stanje. Na progah vozijo le vojaški vlaki.

Konflikt med Francijo in Venezuelo.

Pariz, 10. januarja. Pri novoletnem sprejemanju je predsednik venezuelske republike Castro namestnik prezra tajnika francoskega poslaštva Taignyja. Francoska vlada je naprosila ameriškega poslanika Russela, naj zaradi tega odločno nastopi proti venezuelski vladi ter zahteva zadoščenja. Obenem je dobilo francosko brodogradništvo naročilo naj počaka v Zapadni Indiji, kako se zadeva izteče.

Obrtni vestnik.

Carinski krediti. Za blago, ki je po obstoječi carinski tarifi podvrženo carini, je praviloma plačevati ob uvozu v državo podpisano carino takoj. Vendar pa sedaj veljavni carinski predpisi omogočajo, da se dovoli uvoznim trdkam plačati carino šele po preteku gotovega časa, najdlje po preteku šest mesecev od onega časa računano, ko se je blago prevzelo. Za dobo teh šest mesecev erar kreditira importirju carinske zneske. Taki carinski krediti se dovoljujejo le za upanja vrednim trgovcem in obrtnim podjetnikom, ki so v prejšnjem letu plačali najmanj 2000 K carine. Ugodnost carinskih kreditov se koncedira le za dobo enega leta, za vsako naslednje leto si je treba dovoljenje izprositi nanovo. Firma, kateri se prizna ugodnost carinskih kreditov, mora položiti za kreditirane carinske zneske varščino v pupilarnovarnih papirjih, kavciji se more podati tudi s poroštvom dveh akreditiranih firm dotičnega zborničnega ekrožja ali pa na ta način, da se kreditirane vsote zavaruje s primerno hipoteko. Dovoljeni kredit se sme izrabiti ali naenkrat tako, da se importira hkrati izmeri dovoljenega carinskega kredita odgovarjajočo množino blaga, more se pa dovoljeni carinski kredit izrabiti tudi postopoma tako, da se od časa do časa prejema carini podvrženo blago, vendar pa mora carina od posameznih prejetih pošiljatev znašati naj 100 K na dan. Carinski krediti se v naši državi sedaj dovoljujejo brezobrestno finančni erar kreditira importnim firmam, ki so si preskrbele predmetno ugodnost, zapadle carinske zneske za dobo šestih mesecev, ne da bi zahteval za dovoljeni kredit obresti. To je vsekakor znatna ugodnost, ki močno vpliva na nakupno ceno importirjev in ki je tembolj odločilna, čimvečja je množina prejetega blaga. Importirju pri takem postopanju, ko mu je zastavne vsote za carino plačati namesto takoj šele po preteku šestih mesecev, ostane lep kapital za dobo 6 mesecev v prometu, vrhu tega pa mu ni treba za kreditirano vsoto plačevati obresti. Dejstvo je, da se opisane ugodnosti poslužujejo ponajveč le velike importne firme, katerim proti primerni proviziji poskrbe navadno bančni zavodi potrebno kavcijo napram erarju kot dajatelju kredita. Glavni del dobička od te naprave ostaja gotovo velikim importnim firmam, odnosno carinskim spediterjem. Posebno pa prehaja ugodnost carinskih kreditov v dobro tudi drugi roki, ki prejema blago po njih posredovanju. Kolikor je nam znano, se od naših trgovcev nobeden doslej ni posluževal carinskih kreditov, kar je razlagati na ta način, da postane carinski kredit aktiven moment pri kalkulaciji stroškov, kadar gre carina v znamenite vsote.

Glede opisanega instituta carinskih kreditov nastopi v uveljavljenem novega carinskega zakona in nove carinske tarife važna in dalekosežna prememba. Po vsesteh, ki prihajajo bolj ali manj oficialno v javnost, se je nadejati, da stopi nova carinska doba v veljavnost s 1. marcem tekočega leta. Glasom št. XVIII. osnutka

novega carinskega zakona se institut carinskih kreditov pridrži kot tak tudi v bodoče. Tudi vnaprej se bodo dovoljevali carinski krediti za dobo največ šest mesecev na prošnjo prizadetih firm proti zagotovitvi primerne varščine za kreditirane zneske. Ali ugodnost carinskih kreditov izgubi znatno na svoji pomembnosti s tem, da se bodo priznavali carinski krediti le proti obrestovanju. Osnutek carinskega zakona ne določa obrestne mere, marveč pravi, da bo sta avstrijski in ogrski finančni ministar sporazumno od časa do časa določala v posebnih ukazih izmero obrestne mere. Navedena dalekosežna prememba seveda hudo in občutno zadene zlasti velike uvozne firme. Utemeljujejo jo s tem, da je bila dosedanja ugodnost brezobrestnih carinskih kreditov le v korist malemu številu velikih firm in pa nekaterih bank, ki so se tega posredovanja oklenile kot posebne bančne kupčije, splošnost pa da je bila prikrajšana. Blizje pogledano leže vzroki, ki so dovedli do odprave carinskih kreditov, v fiskalizmu. Že ob času, ko je prišel osnutek carinskega zakona v javnost, so se gospodarske korporacije izrekle v veliki večini za ohranitev dosedanjega položaja. No, vlada ni odjenjala in vztrajala pri svojem utemeljevanju. Če bi bilo vladi res na tem, da varuje tudi interese male in srednje trgovine, ki pa izvestno po odpravi carinskih kreditov ne bo kupovala cenejše, bi bila to lahko dosegla na ta način, da bi onim firmam, ki se ne morejo posluževati carinskih kreditov in plačujejo takoj carino od importiranega blaga, dovoljevala primeren popust ed vsakokratno plačljivega zneska. Kakor razmere sedaj stojijo, prenehajo brezobrestni carinski krediti, čim se uveljavijo nove carinske določbe. Ob takih razmerah ne preostaja drugo, kakor rešiti, kar se rešiti da. V tem pogledu se prizadeti trgovski krogi zlasti v Trstu trudijo za to, da se obrestna mera ne določi s fiksnim procentnim zneskom, marveč da se jo spravi v razmerje z bančno obrestno mero. Po došlih poročilih streme za tem, da se določi obrestna mera za carinske kredite tako, da bo de znašala polovico vsakokratne bančne obrestne mere. Če raste zadnja, se dvigne tudi prva. V primeru, da znaša bančna obrestna mera 4%, bi torej obrestna mera pri carinskih kreditih znašala dva procenta. To je vsekakor uvaževanja vreden predlog in je želeli, da ga ministarstvo upošteva, ko bo končno odločalo. Le ob taki premični obrestni meri bo moč v novih razmerah izkoristiti carinske kredite tudi firmam, ki delajo z bančnimi krediti.

Poštno pošiljatve z užitninami podvrženi blagom. Od poštnih pošiljatev v teži nad 5 kg, ki prihajajo v Ljubljano ter vsebujejo užitnini podvrženo blago, je plačevati takozvano manipulacijsko pristojbino, ki znaša 20 h od vsakega zavitka. Ta pristojbina sa je uvedla lansko leto takorekoč čez noč, in naj bi bila povračilo za delo, ki je opravljajo kontrolni organi. Ljubljana kot zaključeno ozemlje, itak plačuje višjo užitnino od cele vrste glavnih konsumnih predmetov, ta nova pristojbina je pa za znova občutno zadela trgovske in obrtne sloje neposredno, ker poviša režijske stroške, posredno pa tudi konzumente. Pristojbina že na sebi ni opravičena, ker je erar pač dolžan vzeti nase stroške, ki so zvezani s pobiranjem davkov, mimo tega pa ni v nobenem razmerju z zamudnostjo opravil, ki jih povzročijo kontrola. Če se primerja ta pristojbina z onimi, ki jih je plačevati carinskim organom za delo ob odpiranju carini podvrženih pošiljatev, ki znaša 4 h od zavitka, vidimo, da so zadnje neprimerno nižje, dasi je delo težje in zamudnejše. Poštni erar vsekakor ni imel vzroka obremeniti prebivalstva s to neopravičeno takso, katero je čimprej ali odpraviti ali vsaj znižati razmeroma zamudnosti dela.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. januarja.

— **Gospod Julij Polec** je imenovan pravim apelnim svetnikom pri deželnem sodišču v Ljubljani. Kakor se neradi poslavljamo pri njegovem predniku, tako pozdravljamo z največjim veseljem novega svetnika višjega deželnega sodišča. Gospod Polec je eden najboljših, a tudi največestnejših naših sodnikov. Zategadelj je vsak objektivni mož najstrožje obsojal grde, iz osebne mrznje izviraajoče napade, s katerimi je dr. Šusteršič v zadnjem zasedanju deželnega zbora obkladal gospoda Polca. In to radi znane knežške afera, pri kateri je kazal g. apelni svetnik največjo objektivnost, nasproti dr. Šusteršiču pa največjo ljubeznivost. V zahvalo za to je dr. Šusteršič poštenega sod-

nika v deželni zbornici neomikano napadal. In ravno zategadelj se nam vidi v govoru stoječe imenovanje pomembno, ker so z njim dobili kričavega Šusteršiča napadi najboljši odgovor. S tem odgovorom pa se naša javnost docela strinja. Gosp. apelnemu svetniku pa iz srca čestitamo!

— **Gospodarsko delo stranke ljudskih sleparjev.** Včeraj objavljena izjava g. Karla Seliškarka je vzbudila največjo senzacijo. Vsaka beseda v tej izjavi je udarec s kolom po glavi klerikalnih prvakov in razkriva vso korupcijo, vse koristolovstvo in vse sleparstvo, s katerim dela ta stranka. Obdolžitve, ki jih je izrekel g. Seliškar v tej izjavi, so take, da je mogoče samo en odgovor — to je tožba. Stvar je bila že v rokah sodnije, ali različne okolnosti kažejo, da se sploh ni resno preiskovalo. Za sedaj konstatiramo samo naslednje: Gospod Bulovec že od 1. januarja 1905 ni več preiskovalni sodnik in so vsa mesta preiskovalnih sodnikov zasedena; g. Bulovec je bil specijalno za ta slučaj delegiran za preiskovalnega sodnika. Zaslišal je pač nekaj oseb, a to je bilo vse. Sleparstva, ki so jih uprizorili klerikalci pri trnovskem gospodarskem društvu, pri Gospodarski zvezi in pri Združeni zvezi, se dajo konstatirati iz knjig teh zadrug in iz revizijskih aktov. Če je preiskovalni sodnik te knjige in te akte pregledal, potem je nemogoče, da bi se bila preiskava ustavila. Zakaj hudodelstva, ki so bila ovađena, so dejansko storjena; če pa je dr. pravdnitvo ustavilo vsako postopanje, ne da bi bilo pregledalo knjige in revizijske akte, potem je čisto gotovo, da ni hotelo najti resnice in da je bila preiskava samo formalnost, uprizorjena za namenom, da se ničesar ne najde. In če se knjige in revizijski akti niso pregledali, potem se tudi ni moglo ničesar najti, kajti potem so le ostale trditve ovađiteljeve in protitrditve ovađence. Seveda ne bo stvar pri tem ostala, kajti za tako justico bi se vsa javnost lepo zahvalila. Najlepše se bo stvar pojasnila sedaj, ko je g. Seliškar javno nastopil in razkril klerikalna sleparstva. Zdaj morajo klerikalci nastopiti s tožbo, zakaj če ne tožijo, bo to dokaz, da so vse Seliškarkjeve obdolžitve resnične do pičice. Na dan torej s tožbo.

— **„Ljubljanski Zvon“ in „Slovenec“.** „Slovenec“ se je obregnil za izpremembo zopet enkrat ob urednika „Ljubljanskega Zvona“. Pri tem pravi, da je „Zvon“ silno slabo urejevan list. Ako se pomisli, da je napisal od „Slovenca“ toli hvalisani in vsiljevani „Dom in Svet“ že marsikaj takega, kar je odklonil „Zvon“, ker mu je bilo prenezero, pomisli nadalje, da se nahajajo že v prvi letošnji številki „Zvonovi“ med sotrudniki Zupančič, dr. Tavčar, Meško, dr. Derganc oziroma Trdina, Cankar, Gradnik, dr. Dolenc, Nataša, dr. Prijatelj, dr. Šorli, dr. Ilešič, dr. Tomišek, L. Pintar poleg drugih priznanih pesnikov in pisateljev, vpoštevata tudi, kaj pomenijo navedena imena v slovenski literaturi in da pride v prihodnji številki nova serija odličnih imen na vrsto, potem je že nekako tako, kakor trdi „Slovenec“, potem je že gola istina, kar pravi on! Nemarada ga pabaš gorenjaimena tako jeze! — Kako neki odlaš „Zvonov“ urednik z akti deželnemu odboru, pozveduje dalje v svoji plemenitosti „Slovenec“. Če še ne ve, mu povemo, da je bil pred par dnevi njegov odgovorni urednik v pisarni „Zvonovega“ urednika, ki je pri tej priliki lahko opazil, koliko je obložena njegova pisarniška miza. Kakih 8, 12, semertja tudi nekoliko več dokaj tehtovitih aktov se bo tačas zmeraj dobilo na njej, to pa poglavito iz tega enostavnega vzroka, ker šteje vsakdanji uradni odmerk „Zvonovemu“ uredniku približno toliko aktov. Ako se vpoštevata še, da mu pripada baš v tem času razen tega rednega še drug izreden uradniški posel — sestavljanje letnega poročila — o katerega čudoviti pri-

jetnosti se „Slovenec“ niti ne sanja ne, potem se bo morda celo komu naravno zdelo, da ne preostaja „Zvonovemu“ uredniku za izredna dela niti toliko časa niti toliko moči, kakor enemu ali drugemu izmed obeh „Dom in Svetovih“ urednikov, ki lahko Boga hvalita, da nista deželna urednika. Da nadkriljuje „Ljubljanski Zvon“ navzlic temu tako zelo „Dom in Svet“, je naravnost čudežno! Kar se tiče bolj ali manj očitih groženj, ki jih obsega „Slovenec“ denuncijacija, samo to: če misli „Slovenec“, da se „Zvonov“ urednik koga boji, se zelo, zelo moti! V tem pogledu se čuti precej sorodnega — Bismarcku, ki je poznal ubogo malo strahu, kakor vena.

— **Aškerčevega jubileja** se spominjajo zagrebški „Pokret“, reški „Novi List“, „Novi Srbobran“ in „Agramer Zeitung“. Vsi slave v vznesenih besedah pesnika, naglašajo njegov veliki pomen in njegove zasluge za slovensko književnost, podarjajo njegovo delovanje v prilogo slovenski vzajemnosti in čestitajo slovenskemu narodu, da je iz njegove sredine izšel tako velik pesnik in znamenit mož.

— **Kdo bo nadškof gorški?** Vest, da postane nadškof kanonik Sedej, je bila brezdvomno hudobno seme rimskih spletkarjev. Ta vest je seveda napravila umetno razburjenje med gorškimi Lahoni. In baš to so hoteli imeti v Rimu. Sedaj se poročila listu „Voce catolica“, da zasede gorško nadškofsko stolico neki nemški prelat iz Tridenta, češ, tako se ne bodo razburjali ne Italijani ne Slovenci. Rimski brezdromovinci med Slovenci vse hvalježno sprejmo, kar jim pošlje Rim. Ako bi papež poslal za nadškofa v Gorico samega viteza Schönererja, „Slovenec“ in druga podrepna glasila bi ga pozdravila z velikimi hvalospevi.

— **Zopet polom na klerikalni podlagi.** V Volčjem gradu na Krasu je vzel vrag konsumno in bralno društvo, pri katerih je imel glavno besedo kaplan Oblak iz Komna. Člani polomljenega konsuma se otepajo po vasi kakor tepeni psi. Oblak se že proč spravlja in misli iti na Gorjansko, ker je dosegel v Volčjem gradu že dovolj uspehov. Ko bi se naše ljudstvo držalo reka: Kadar se ti duhovnik vsede na sukno, jo odreži! ne bi bilo takih plačevanj, kot bodo zdaj v Volčjem gradu.

— **Poštna vest.** Poštni upravitelj v Opatiji je postal ondotni poštni kontrolor g. Ignacij Heršič.

— **Šolska vest.** Suplentinja Marija Remžgar je imenovana za provizorico učiteljico v Spodnjem Logatcu.

— **O Bossijevi „Visoki pesmi“** piše praška „Politik“: Praško pevsko društvo „Hlahol“ je ... končalo koncertno sezijo z interesantnim dogodkom, z izvajanjem „Visoke pesmi“ laškega skladatelja Enrika Bossija. Dosedaj smo tu komaj slutili o njegovi eksistenci. Oskrbljen z usupno kontrapunktično umetnostjo in več prav tako starega cerkvenega sloga, kakor kromatične polifonije moderne simfoničnega stavka, se je Bossi lotil kompozicije „Visoke pesmi“ ... v kateri se združuje globoka resnost stare cerkvene himne z zvočno bujnostjo modernega izraza, ne da bi bilo v kvar dostojnosti tradicionalnega sloga duhovne glasbe, a tudi brez profanne pohotnosti in posvetne zabrede. Bossi se postavlja v razumevanju teksta popolnoma na dogmatično stališče, s katerega se čutna bujnost visoke ljubavne pesmi svetega pisma poveljuje v čisto ljubavno razmerje med Kristusom in njegovo cerkvijo. Nad toni starega cerkvenega koral („glej, tu angeljska je hrana! in med črtami starohebrejske, značilno „tritonus“ obigradoče melodije se gradi verska trdnost in velika kontrapunktična moč tega svojstvenega dela, ki je tudi v bujnozvočnih svojih poetičnih slikah prevzeto od globoke etične resnobe in ki nikjer ne prekorači meje duhovnega oratorijskega sloga. Značilen za to skladbo je nje gloriozen, slikovit tok, s katerim se razlikuje od strogo protestantske cerkvene glasbe in kateri napravila delo kot pristno katoliško. Višek se dobi, da gre tu setev Lisztovega „Kristusa“ krepko v klasje ... Nad oduhovljenim polifonim stavkom Bossijevim plava blagoslov lepe muzikalne iznajdljivosti, katera z velikim muzikalnim momentom goni in dviga stopnjevanje himnam podobnih zborov in vso glasbo s posebnim poetičnim časom obdaje ...

Prevladuje nagnenje do imitatoričnih oblik in do kontrapunktičnega obigravanja „cantus firmusa“, ne da bi se pot zapirala moderni stavkovi zgradbi iz motiva. Ta mnogostranost v konceptu daje globlje zreti v umetnostni namen skladatelja, kateri za novo cerkveno skladbo most zida od starih tradicij k modernemu izrazu. Bossi postavlja svoje delo na tradicionalno oratorijsko obliko, v kateri močno v ospredje postavljeni zbor navadno sprejema epični del celotne naloge, dočim soli dramatičnemu toku skladbe slede. V „Visoki pesmi“ Bossijevi pa skoro popolno izginja dramatični tok in tekstu primerno skoro absolutno obvladuje poetično slikanje solopetje, zbere in orkester. Plemenita in odlična iznajdljivost, ki prevladuje celoto, menja v barvi in risbi: v zboru se večinoma klanja veličastnemu, v solopetju mehkeemu čuvstvanju, v čistem instrumentalnem stavku bujni barvenosti tonov ... Enkratna uprizoritev „Visoke pesmi“ posreduje le površno spoznanje in obnovitev bi dvignila razumevanje.

— **Javno predavanje.** „Splošno slov. žensko društvo“ opozarja vsakogar, ki je prijatelj umetnosti, na velezanimivo predavanje gosp. prof. Milana Pajka o staro grški umetnosti. Predavanje bo tem zanimivejše, ker ga bo pojasnjeval gosp. predavatelj s skioptičnimi slikami. Vrši se predavanje jutri, v petek, ob polu osmih zvečer v veliki dvorani „Mestnega doma“. Vstop prost.

— **Shod hišnih posestnikov ljubljanskih.** I. društvo hišnih posestnikov v Ljubljani je sklicalo snoči v malo dvorano hotela „Union“ shod hišnih posestnikov ljubljanskih. Shod je otvoril društveni podpredsednik g. dr. Vinko Gregorič, ki je naznačil, da je od osrednje zveze dunajskih hišnih posestnikov prišel odposlanec g. Edgar pl. Felsenberg, da razloži stremeljenje in delovanje društva dunajskih hišnih posestnikov, katero društvo ima namen združiti vse avstrijske posestnike. G. Felsenberg je potem obširno govoril o preosnovi hišnega davka v Avstriji in osnovi osrednje zveze hišnih posestnikov v Avstriji. Skupni interesi morajo voditi vse avstrijske hiš. posest. in čim tesnejše se združijo, toliko preje se bodo dale doseči vse zahteve. Ako delamo posamezno, vsak zase, se naša zahteva nič ne rešpetirajo. Hišni posestniki moramo predvsem gledati na to, da se nam hišni davek zmanjša. V ta namen je predlagal govornik tri projekte: kontingentiranje davka, davek na vred. kataster in odpravo doklad, ki so najhujše breme za gospodarja. Kako naj se eno ali drugo izvrši, zato je treba dolgega in vstrajnega študiranja in ko stvar dozori, se je treba obrniti na poslance, da bo parlament na naši strani. Govornik je potem ljubljanske hišne posestnike vabil k pristopu v osrednjo zvezo hišnih posestnikov v Avstriji in našteval razne udobnosti, ki jih bodo deležni od ondi. Stroški, ki jih ima tretji vsak član zveze, so minimalni; pristopnina znaša za 100 članov skupaj 5 K, kar se pri več članih stopnjuje; letni prispevek pa je za vsakogar le 10 vin. Nato je obč. svetnik g. Turk z ogorčenostjo podudal, da se od hišnega gospodarja vse zahteva, pravic pa nima nič. Mi imamo večje žulje nego vsak delavec. Vlada nas ne vpraša, kje jemljemo davke, ampak stoji vedno za nami in vpije: Daj, daj! Olajšava zahtevamo in da jih dobimo, treba je krepke organizacije. Govornik je že v občinskem svetu ljubljanskem stavil predlog, naj se odpiše hišnim posestnikom 30% za popraviljanje hiš. V Ljubljani se trdi pogosto, da delajo hišni gospodarji draginjo. To ni res. Ako se zviša najemnina, storiti se mora to le vsled pritiska odgoraj. Treba je trotoar napraviti, treba vednih poprav, a o izdatkih za to noče nihče nič vedeti. Nikjer se denar tako slabo ne obrestuje, nego če je zazidan v hišo. Dr. Gregorič prebere nato slovensko peticijo na finančno ministarstvo, da se zviša vzdrževalna kvota poslopj od 15% na 30%, kar se je v drugih mestih že vpeljalo. Kanonik Sušnik v nemškem jeziku pripomni, naj se v peticiji dostavi, da se zviša vzdrževalna kvota poslopj od 15% na najmanj 40% z ozirom na velike higienične naprave. Občinski svetnik Turk je pozval Sušnika, naj svojo željo izrazi slovensko, česar pa ta ni hotel storiti! Peticija je bila z odobravanjem z dodatkom soglasno sprejeta, nakaz se je g. dr. Gregorič zahvalil za mnogobrojno udeležbo in pozival, naj se dela na to, da se društvo preporodi in postane močno, ker stan hišnih posestnikov je najbolj mogočen stan. Obisk je bil prav dober; udeležnikov je bilo okrog 100.

— **Gospodinja Šola.** Kakor smo že poročali, namerava društvo „Gospodinja Šola“ otvoriti zopet celdnevni pouk in sprejema zato od 1. februarja t. l. abonente na opoldansko hrano. Menda ni treba posebej poudarjati, da se bo odbor

brno in vestno trudil, da bo ta hrana zares dobra in tečna. (Cena: Jaha, meso, dve prikuhi 60 h na dan, kadar želi namesto mesa pečenko oziroma močnato jed, plača 90 h na dan.) Kuhinja bo pod večim ter spretnim nadzorstvom, in vodstvom, ki bo zlasti pazilo, da bo hrana čim najraznovrstnejša. Saj le tako se morejo dekleta res izuriti v kuhanju. Učenke se lahko uče zjutraj likati ali šivati in opoldan kuhati ter plačajo za to brez hrane 14 K na mesec z opoldnansko hrano 28 K. Tudi večerna šola obstoji še nadalje in plačajo dekleta za hrano, ki si jo same skuhaajo, po 30 h na dan. Ako se oglasi katera učenka z dežele, se je event. preskrbi tudi stanovanje. Oglasila sprejema in pojasnila daje do 20., zadnji čas do 25. t. m. Gospodinjstva šola na Rimski cesti 9. pritičje, desno, ker kakor rečeno, se začne pouk že dne 1. februarja.

Velikodušno darilo. Gospod Fran Kadilnik, blagajnik trgovske tvrde Seuvan, v pokoji, je daroval za mestne reveže znatni znesek 300 kron.

Bejničarji združenih pivovarjev Zalec in Laški trg se opozarjajo, da bode občni zbor, ki je sklican za 14. t. m. ob 10. dopoldne v dvoriščni dvorani družbenega hotela "Ilirije".

Ruski emigrant v Ljubljani. V Ljubljano je prispel veletrežec iz Petrograda, g. Kos z rodbino in namerava takaj ostati, dokler na nastane na Ruskem mir in red. Gosp. Kos je svak g. dr. Karla viteza Bleiweisa in pokojnega dr. Zarnika.

Odbor „Vojaškega veteranskega kora v Ljubljani“ naznanja, da so predpriprave za plesno veselico, katera se vrši dne 3. februarja t. l. na Starem strelišču, v najlepšem tiru in odbor se trudi, da bode ta veselice ena najlepših v letošnjem predpustu. Z razpošiljanjem vabil se prične še ta teden. Zanimanje med občinstvom je že sedaj veliko in nadejati se je prav obilne udeležbe, posebno še, ker društvo že čez dvajset let ni priredilo nobene enake plesne veselice.

Mednarodna panorama v slovenskih rokah. Obiskovalce tukajšnje mednarodne panorame bo gotovo razveselilo zvedeti, da je prevzel ta umetniški zavod domačin, ljubljanski trgovec g. J. Keber.

„Slawisches Gesindel“, to je zdaj najljubša psovka, ki jo imajo v ustih vsi nemški listi, kolikorkrat pišejo o Slovanih. Kar ni nemškega, je vse „Gesindel“ in že n. pr. zato, če ne stanujejo Nenemci v trinadstropnih hišah, če delajo v nemških tovarnah in pri nemških tvrdkah, katere s svojimi žulji in znojem podpirajo, da se more nemški gospod potem šopiriti in širiti svojo vsenemško propagando. Največji slovenski „Gesindel“ so seveda Čehi, ker se najbolj upirajo nemškemu nasilju. Nam se zdi, da ravno to zmerjanje kaže, da se v Avstriji kruši nemško gospodstvo in da Nemce navdaja prečujen strah pred slovansko premočjo, ki se od dne do dne krepi in zmagozmo nastaja poplačevati tisočletne krivice, ki jih ima na vesti slavno nemštvo.

Talijo za rešitev življenja v znesku 52 K 50 vin. je priznala deželna vlada Antonu Koširju iz Šmarne pri Boštanju, ker je s smrtno nevarnostjo rešil Franca Simončiča iz Šmarne iz vode.

Umrila je v Novem mestu po dolgi boleznici c. kr. uradnika vdova gospa Fani Binter. Naj v miru počiva!

Poučno predavanje. V soboto, dne 13. t. m., bo v gostilni „Na Vratih“ v Novem mestu predavanje „O preiskovanju mleka“. Predaval bo g. pristav V. Rohrman. Začetek točno ob 8. zvečer.

France Šusteršič †. Iz Belokrajine se nam piše: Dvajset let bo, kar smo v dolenskih mestih začeli živahnejše politično življenje. Slov. življenj je v tem času premagal nemškega v občinskih zastopih, pri sodiščih in v javnem življenju. V teh letih smo si dali dol. slov. meščani organizacijo za politične boje, katere dozdaj nasprotna stranka ni mogla razdreti, dasi se je trudila z vsakovrstnimi sredstvi. Bojevali smo se proti klerikalizmu naših pol. nastopih. V naših mestih si je vedno okrvavel glavo klerikalizem, ako se je spustil v boj z meščani. Posrečilo se mu je doslej pridobiti le par pristavev, katere pa je pridobil po večjem z motnimi sredstvi; silno malo jih je, ki so se oklenili duhovnikov iz prepričanja. Naše meščanstvo se zaveda svojega stališča, bodisi v gospodarstvu, bodisi v politiki. V tem dvajsetletnem delu je deloval rajnik France Šusteršič. Stal je v bojih Belokranjcev v prvih vrstah. Žrtvoval je čas, delo in včasih tudi gnotna sredstva. Nanj se je bilo zanesti, ker on je delal, dokler ni bilo vse zgotovljeno. Rojen je bil Fr. Šusteršič v Toplicah. Dol. meščani zgubimo s

Šusteršičem uglednega soboritelja, zgubimo mirnega, ljubega prijatelja, ki ni nikogar žalil, bil vsakemu dober rojak. Naj mu bo ljub spomin in srčna zahvala za njegovo pošteno delo v izrisu dol. mest!

Iz Dobruče se nam piše: Dne 6. t. m. je priredilo vrlo dobročevsko gasilno društvo veselico z govorom, igro „Pri Puščavniku“, petjem domačega pevskega zbora itd., katera je vsestransko povoljno uspela. Občinstva je bilo toliko, da so vsi prostori prenapolnjeni, zato je veselica tudi v gnotnem oziru dobro izpala. Tem potom izreka javno zahvalo vsem bratom gasilcem, kakor tudi drugim navdušenim gospodom iz Idrije, Ledin, Žirov, Gorenje vasi itd., ki so nam dokazali s svojim obiskom svoje simpatije do nas, ter navdušenje za naš napredek. Načelnštvo in odbor se je tudi to pot, kakor vselej potrdilo, da je veselice dobro uspela, za kar mu gre vsa čast! — V nedeljo dne 14. januarja se priredi v Zireh veselica z igro „Županova Micika“, koje čisti dohodek je namenjen v korist potujoči knjižnici akademičnega društva „Prosvete“, katero je vpeljal pri nas že pred enim letom domači vseučiliščenik g. Ivan Kavčič in ki raztega svoj delokrog sedaj že po vsej žirovski dolini; ljudje jako radi in z veseljem čitajo, kar je tudi to jako lep napredek, da prihaja našemu ljudstvu v roko ceno in koristno čtivo. Zato vabimo naše občinstvo, naj se veselice kar mogoče v najobilnejšem številu udeleži. Imenovani gospod dijake je tudi drugače jako agilen delavec na polju ljudske prosvete; priredil je dosedaj že tri javna ljudska predavanja, o položaju slovenskega naroda v prošlosti izza časa temnega srednjega veka ter „o verski reformaciji v šestnajstem stoletju“. Snov je obdelal jako nepristransko in poljudno. Za ta izredni užitek smo mu vsi jako hvaležni. Vsa čast mlademu možu, ki dela navdušeno za duševno povzdigo ter osvobojenje našega ljudstva! Želimo, da bi na tem potu vztrajal.

Narodna čitalnica v Metliki je imela dne 6. t. m. svoj redni občni zbor, kateri je volil sledeči novi odbor: Predsednik: gosp. Fran Guštin, ml.; tajnik: g. Božidar Guštin; blagajnik: g. Fran Sajovec; odborniki: gg. Janko Globočnik, Karel Govanec, Vilko Rozina, Anton Mucha; namestnika: gg. Josip Hrehorič, Fran Lunder.

Iz Čateža ob Savi se nam piše: Volitev novega občinskega odbora občine Čatež, katera se je vršila dne 24. oktobra l. 1905, in pri kateri je g. župnik Rudolf s svojo maringo družbo tako sijajno zmagal, je c. kr. dež. vlada v Ljubljani na pritožbo nekaterih občanov v celem obsegu ovrgla in zaukazala izvršitev nove volitve. Za to novo volitev si bo moral pač g. Rudolf izvoliti katero drugo podružno cerkev, da bo bral mašo za zmago volitve, zakaj ona maša, ki jo je bral na dan volitve 24. oktobra pri podružni cerkvi Sv. Vida, ni mnogo pomagala. Vidi se torej, kakih sredstev se poslužuje g. Rudolf, da doseže svoje namene; za zmago pri volitvah bere maše, ako pa hoče kako žensko omamiti, v katero se hipoma strastno zaljubi, ji pa porine svoj blagoslovljeni jezik v usta. Kako srečne so pač duše, katere Rudolf pase.

Pazite na otroke! Ko je 4. t. m. delavčeva žena Uršula Stenovec v Senožetih pri Javorniku postavila lonec vrele vode na kraj štedilnika in se nekoliko oddaljila, prišel je njen 16 mesečni sin k štedilniku in zvrnil lonec z vrelo vodo na se, da se je opeknel po obrazu in vratu tako, da je čez dva dni umrl.

Prostovoljno gasilno društvo na Planini je izvolilo na občnem zboru dne 6. t. m. kneža Hugo Widschgrätzja svojim častnim članom kot velikega podpornika društva.

V Košani so ustanovili pevsko društvo z imenom „Košansko pevsko društvo“. Pravila so že potrjena. Na prvem občnem zboru dne 7. januarja izvoljen je bil sledeči odbor: Janko Grad, predsednik in pevovodja; Dragotin Ambrožič, podpredsednik; Franc Kovač, tajnik; Franc Biščak, njega namestnik; Ivan Kaluža, denarničar; Ivan Hladnik, Jan. Medved, Štefan Hreščak, Franc Kapelj, Jos. Magajna, Jos. Kaluža, odborniki; Janez Rotar, Franc Kaluža in Jos. Samsa, namestniki. Novoustanovljeno društvo je priredilo takoj po občnem zboru svojim članom zabavni večer. Društvo ima 2 ustanovnika, 32 podpornikov in 48 pevcev.

Spot love slovenski denar. Iz Slovenje Gradca se nam piše: Tukajšnji vsenemci nameravajo prirediti letošnji predpust takozvani „Internationaler Unterofficiers-Ball“. Ker pa nimajo v svojem taboru toliko podčastnikov v rezervi, da bi napolnili svoje lačne žepe, prizade-

vajo si tukajšnje Slovence v mestu in okolici pridobiti za to zabavo. Bal se bo vršil pri najzagrizenejšem nemškutarju Gollu. Da bi Slovence preslepili, postavili so v odbor dva moža, ki sta bila svoj čas Slovence, zdaj sta pa premenila svojo barvo in postala poslušna nemška hlapca. Silno agitirata povsod za gori omenjeni bal, češ da je to nemško-slovenska prireditel. Mi pa, ki poznamo slovenje-graške nemškutarje, vemo, da je to vsenemška veselica in pozivljamo vse zavedne Slovence, naj se ne udeleže tega bala. Bodimo značajni in ne podpirajmo svojih sovražnikov, ki so si zapisali na svoj prapor uničiti naš rod. Ako se noben Slovenec ne udeleži te prireditve, bo do skrajnosti klavrna, kar je edino prav. Mi obračajmo svoj denar v naše narodne namene, ne pa v dosego vsenemških ciljev!

Smrt valed korzeta. V Celju je umrla blagajničarka Amalija Smolnikar na zastrupljenju krvi, ker jo je ranil modere v ledja. Sicer je takoj iskala pomoči pri zdravnikih, toda vse je bilo zastonj. Resen opomin damam, ki nosijo modere!

Oropati je hotel neki cigan posestnika Rozmana v Kranjčici pri St. Jurju ob juž. železnici. Ker mu Rozmanov sin ni hotel povedati, kje ima oče denar, je ustrelil cigan vanj in ga zadel v nogo. Roparja zasledujejo orožniki.

Samomor pisarja. V Konjicah se je v registraturi okrajnega sodišča obesil 61letni pisar Anton Marguč vsled domačih prepričov.

Smrten padeč na ledu. Na Dreti, potoku v Gornjem gradu, so se drsali otroci. 13letna Liza Mehtik je padla in si pretresla tako možgane, da je čez nekaj časa umrla. Starši, čuvajte svoje otroke in povejte jim, naj bodo oprezni!

Istrski deželni glavar dr. Rizzi je opustil izvrševanje advokature v Pulju.

Nemiri med kaznjenci v Kopru. Med kaznjencem v Kopru so nastali predčerašnjem nemiri, ker je kaznilnično ravnateljstvo glede sprehoda po dvorišču odredilo neke izpremembe, ki kaznjencem niso bile všeč. Vsled tega sta odšli dvestotni vojakov iz Trsta. Ko so zaprli kakih 50 vojakov v disciplinarne celice, je nastal mir.

Cveteče vijolice nam je poslala prijazna gđ. Zofija Wajšel v Hrušici pri Podgradu kot prve cvetke, ki jih je našla v tužni istrski Čičariji.

Nepoštena služkinja. Mestna policija je predčerašnjem aretovala 16letno služkinjo Marijo Jesenkovo iz Zminca pri Škofji Loki, ki je nekaj časa služila pri Pavlini Končinovi na Cesti v mestni logi in ji pri odhodu iz službe ukradla 6 K vredno krilo, 1 K 20 vin. vreden robec in 1 K 20 vin. denarja. Takoj potem je šla stanovat k Heleni Vavpotičevi na Zaloško cesto št. 7 in tudi tam ukradla par črevljev in nekaj denarja ter pobegnila, a kmalu potem je prišla v roke pravice. Navedenko je že orožništvo iskalo, ker je pri odhodu od doma ukradla svoji materi 16 K denarja, Mariji Hafnerjevi pa dve ruti. Jesenkova je bila že dvakrat kaznovana zaradi prestopka, enkrat zaradi hudodelstva tatvine, dvakrat pa zaradi prestopka goljufije. Oddali so jo sodišču.

Tatvina. Pretečeni mesec je ukradel dosedaj še neznan premogarski hlapec na Turjaškem trgu št. 6 nove škornje, vredne 28 K.

Izgubljene reči. Gđ. Ljudmila Krajskova je izgubila denarnico s tremi predali, v kateri je imela dva zlata po 20 K in za 10 K drobiža.

Izgubil se je bankovec za 100 K z nekim računom vred na potu od Zormana v Spodnji Šiški do Špitalskih ulic. Pošteni najditelj naj bankovec odda v upravnistvo našega lista. — Neka gospodična je izgubila na potu iz Šolskega drevoreda v Špitalske ulice denarnico, v kateri sta bila dva zlata po 20 K, drobiža okoli 10 K in dve znamki po 10 in 5 vinarjev. Najdena denarnica naj se odda na policiji.

Ljubljanska društvena godba priredi danes zvečer v mali dvorani hotel „Union“ društveni koncert za člane. Začetek ob 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

Razpisana služba. Razpisano je mesto poštnega odpravnika pri c. kr. poštnem uradu v Šent Jurju pri Kranju.

Jugoslavanske vesti. Vseslovenski koncert v Osieku. Hrvatsko pevsko društvo „Lipa“ v Osieku je priredilo v nedeljo vseslovenski koncert, na katerem so se proizvajale pevske točke iz glasbene literature vseh slovanskih narodov. Najbolj po občinstvu ugajale, kakor piše „Narodna Obrana“, slovenske narodne pesmi, ki jih je harmonizoval Matej Hubad. Koncerta so se udeležili tudi Srbi in v Osieku bivajoči Čehi. Na komerzu po koncertu je došlo do sijajne manifestacije Hrvat-

sko-srbske sloge. — Pojavi v hrvatski in srbski javnosti v zadnjem času kažejo, da se sloga med bratskima narodoma srbskim in hrvatskim vedno bolj ukoreninjuje in poglablja, kar je gotovo znak boljše bodočnosti obeh teh jugoslovanskih plemen, ki sta se po tuji krivdi toliko časa brez vzroka v svojo lastno škodo ljuto borila drug proti drugemu.

„Hrvatski klub“ se je osnoval v Sarajevu. Klubu je pristopilo že 100 članov. Društvo si je najelo svoje prostore in naročilo za vsoto 1000 kron 22 listov in 15 revij. Društvena čitalnica se otvori tekem tega meseca.

Novi hrvatski listi. V Križevcih je jel z novim letom izhajati tednik za gospodarstvo, zabavo, pouko, obrt in trgovino; list se imenuje „Križevčanin“. V Zadru je pa te dni izšel nov list „Pučki glas“, ki ga je baje osnoval nadškof Dvornik, čemur pa uredništvo oporeka.

Svobodna učiteljska revija. Kakor poroča „Narodna Obrana“, so hrvatski in srbski učitelji na Hrvatskem započeli skupno akcijo, ki meri na to, da bi se izdajala svobodna in navdušena učiteljska revija, ki bi služila pedagoškemu vprašanju in v prvi vrsti zastopala korist učiteljskega stanu.

Srbsko-bolgarska carinska zveza se je baje, kakor poročajo listi, razbila, dasi je bila dotična zakonska predloga že sprejeta v bolgarskem saboru. Znano je, da je bila tej zvezi huda nasprotnica avstrijska vlada, ki ni hotela nadaljevati pogajanj s Srbijo glede trgovinske pogodbe, ako ostane v veljavi srbsko-bolgarska carinska zveza. Nasprotstvo Avstro-Ogrske proti zvezi je jasen dokaz, da je konvencija med Bolgarijo in Srbijo za obe državi in za slovansko stvar velikanske važnosti.

To bi morala uvideti tudi sedaj na krmilu se nahajajoča srbska vlada. Zato se nam zdi tudi čudno, da se je dala srbska vlada ustrahovati Dunaju in je snedla svojo Bolgarski dano besedo s tem, da zakonske predloge o carinski zvezi niti ni predložila skupščini. Mi smo doslej smatrali samostalce prav tako za odločne rodoljube, kakor stare radikalce, a kakor se nam sedaj zdi, smo se v tem oziru motili in skoro bi rekli, da je opozicija pri zadnji volitvi poslancev v Belgradu trdila prav, ko je vladno stranko dolžila, da je „avstrijska.“ Vsekakor je Srbiji v sramoto, da se vlada kratkim potom vda avstrijskemu pritisku in razbije z Bolgarsko sklenjeno carinsko zvezo, dočim jo vzdržuje bolgarska vlada, obstoječa večinoma iz Stambulovec, ki so bili doslej na slabem glasu, da nimajo smisla za zadeve, ki bi bile koristne za vse slovanske balkanske narode.

Kulturne pridobitve na Bolgarskem. Sedanja bolgarska vlada ima za naučnega ministra zelo nadarjenega in energičnega moža. Minister Sišmanov je na Bolgarskem znan kot marljiv delavec na kulturnem polju. Karkoli mu je mogoče storiti za prosveto, vse stori, ne da bi se strašil gmotnih žrtev. Njegova zasluga je, da se je zgradil Narodni Muzej, da se je ustanovila narodna knjižnica in da se zida impozantna zgradba narodnega gledišča. Sišmanov se trudi, da z državnimi sredstvi ustvari pogoje za razvoj prosvete, književnosti in umetnosti. Vse mlade književnike, pesnike in umetnike pošilja na zapad, da bi jih čim najbolj usposobil za uspešno delovanje. Po njegovi iniciativi se sedaj snuje v Sofiji cerkveni muzej.

Slovinci v Ameriki. V kotel vrelih kemikalij je padel v Barbertonu Anton Koren ter se tako opeknel, da je kmalu umrl. Doma je bil iz Nadleska na Notranjskem. — V rudniku se je ubil v Roek Springs Ivan Berčič. — V Diamondvilu pa je razstrelba ubila štiri Slovence. Dosedaj je znano ime le enega, Lovrenca Jenka. — Zgorajela je v Clevelandu Marija Koprivc. Mešala je neko zmes, da polika peč. Pri tem je potrebovala tudi gazolin, ki se je vnel ter planil po njeni obleki.

Najnovije novice. Bivši pruski minister Thielen je umrl v Berlinu.

Iz dunajskega konzervatorija je izključenih šest učencev, ker so v posebni vlogi na ravnateljstvo zahtevali, naj se odstrani prof. Thomas, češ, da je nesposoben.

Kolera je izbruhnila v Kaluti, vsled česar imajo vse iz Indije prihajajoče ladje kvaranteno.

Zadnji potres je bil posebno močan v Karpatih. V Neutri se je zrušilo 15 hiš in cerkev.

Pri dunajski pošni hranilnici se je začelo večeraj zopet redno poslovanje.

Primanjkljaj pri dunajski dvorni operi znaša 280.000 kron.

Velike tatvine vojaških pušk in patron so zasledili na

Poznanjskem. Tatinska družba je razpredena po raznih garnizijah in orožarnah, tudi v Berlinu. Prodajala je orožje na Rusko in Francosko.

Velika tatvina orožja se je zgodila v srbski državni orožarni v Kragujevcu. Orožje se je baje kradlo v sporazumljenju z ravnateljstvom ter se prodajalo za visoke cene Albancem. Ravnatelj in glavnega puškarja so zaprli.

Sveti Bimbarco. V Boliviji živi na nerodoviti planjavi v visočini 3700 m indijansko plemo Halapatov. Ze davno so sprejeli krščansko vero ter imajo tudi svojo cerkev. Ko je pred leti bila huda suša, hodili so vse svetnike, kar jih imajo v cerkvi, prosit za dež. Toda niso bili uslišani. Tedaj se je našla v hiši neke vdove slika Bismarcka iz njegove mladostne dobe. Takoj so prenesli sliko v hrupnem spremstvu v cerkev ter jo pritrdili na altar. Molili so k novemu svetniku in res je prišel dež. Od takrat zelo častijo novega svetnika, ki mu pravijo sv. Bimbarco.

Iz predmarčnih časov. Iz beležk bivšega ministra dr. Bergerja je posneti beležko: „K ö l n i s c h e Zeitung“ je hotela prinesiti navaden oglas, da je izišla „Nebeška komedija“, ki jo je prevedel v nemščino saksonski princ Johannes. Cenzura pa je oglas črtala, češ, da se z nebeškimi rečmi ne sme uganjati komedija.

Potujoča pojedina. Američanke so si izmislile novo zabavo, ki jim dela veliko veselje. Prireajo namreč potujoče obede na ta način, da se priredi velika pojedina, a vsaka jed se je v drugi hiši. Pri prvi tovarišici jedo juho, potem se odpeljejo v kočijah v drugo, kjer popijejo meso, v tretji pečenko, v četrti pečivo itd., a v zadnji popijejo črno kavo. Na ta način traja obed po šest ur.

Telefonska in brozjavna poročila.

Dunaj 11. januarja. Ogrski ministrski predsednik Fejervary je še vedno tu. Bil je danes pri cesarju in pojde jutri zopet k njemu — kar kaže, da so morala glede uveljavljenja trgovskih pogodb nastati jako resna nasprotja.

Budimpešta 11. jan. Škofja v Košici, Kubicsa, namerava vlada odstaviti zaradi njegovih delgov. Včeraj je prišel poseben vladni komisar v Košico in je 90letnemu škofu naznanil, da ga postavi vlada pod kuratelo in ga pozval, naj odstopi. Škof je zatrjeval, da ima le 96000 K dolga. Podpisal je listino, vsled katere se ta dolg vknjiži na njegovo posestvo ter obljubil, da odstopi do 1. februarja. Danes se je škof skrivaj odpeljal na Dunaj, najbrž prosit, naj ostane na svojem mestu.

Budimpešta 11. januarja. V koalicijskih krogih se zatrjuje, da je bil te dni grof Andrassy na Dunaju in se je z vojnim ministrom Pittreichom dogovarjal zaradi spravnih pogojev. To pogajanje je pripravil in omogočil Lukacs, ko se je zadnjič mudil na Dunaju.

Petrograd 11. januarja. Car je odredil, da se gosudarstvenaja дума skliče čimprej mogoče.

Pariz 11. januarja. Tudi zmerni republikanci in unionisti so sklenili, da se udeleže zaupnega shoda republikancev, na katerem se določi kandidat za mesto prezidenta republike. V tem slučaju je Fallièresu zagotovljena znatna večina. Poslanska zbornica se razide najbrž danes in se snide šele potem, ko bo izvoljen novi prezident republike.

Berolin 11. januarja. V Sosnovicah je bila med premogari in med kozaki prava bitka. Delavci so se polastili premogovih jam.

Berolin 11. januarja. Poroka princa Eitel Fritza s princezino Franca Oldenburske bo na dan cesarjeve srebrne poroke 27. febr.

Berolin 11. januarja. „Berl. Tageblatt“ poroča, da so kmetje v Estlandiji izropali in požgali 29 graščin. Prezidenta estlandske republike „krojača Schulza“ so vojaki te dni ujeli in ga na mestu ustrelili.

Borzna poročila.

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 10. januarja 1906.

Naložbeni papirj.	Denar	Blago
42% majska renta	100.05	100.25
42% srebrna renta	99.90	100.10
4% avstr. krona renta	100.05	100.25
4% zlata	117.90	118.10
4% ogrska krona renta	95.95	96.15
4% zlata	114.45	114.65
4% posojilo dež. Kranjske	99.50	101.10
4% posojilo mesta Spiljet	100.60	101.60
4% Zadar	100.00	100.00
4% bos.-herc. železniško posojilo 1902	100.55	101.55
4% češka dež. banka k. o.	99.75	100.00
4% z. o.	99.80	100.10
4% zast. pisma gal. dež. hipotečne banke	100.40	101.40
4% pešt. kom. k. o. z. 10% pr.	106.30	107.30
4% zast. pisma Innerst. hranilnice	100.50	101.50
4% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice	100.00	100.40
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100.00	100.90
4% obl. ogr. lokalnih železn. d. dr.	99.50	100.50
4% obl. češke ind. banke	100.00	101.00
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99.90	100.00
4% prior. dolenskih žel.	99.50	100.00
3% prior. juž. žel. kup.	318.00	320.00
4% avstr. pos. za žel. p. o.	100.75	101.75
Srečke od l. 1860	190.25	192.25
od l. 1864	290.00	291.00
tziske	160.85	162.85
zem. kred. I. emisije	292.00	301.50
II.	295.00	305.00
ogrške hip. banke	260.00	269.00
srbske & frs. 100-trske	102.00	111.00
Basilika srečke	148.50	149.50
Kreditne	24.50	26.50
Inomeške	473.00	483.00
Krakovske	78.00	82.00
Ljubljanske	91.50	99.50
Avstr. rdeč. križa	62.00	68.00
Ogr.	51.75	53.75
Rudolfove	32.00	34.00
Saleburške	59.00	62.00
Dunajske kom.	72.00	76.00
525.00	535.00	
Južne železnice	120.50	121.50
Državne železnice	670.25	671.25
Avstr.-ogrške bančne deln.	1630.00	1640.00
Avstr. kreditne banke	677.50	678.50
Ogrske	788.75	789.75
Živnostenske	246.00	247.00
Premogokop v Mostu (Brda)	662.00	665.00
Alpske montan	528.25	529.25
Prške žel. ind. dr.	2584.00	2594.00
Rima-Muranyi	524.50	525.25
Trboveljske prem. družbe	276.00	280.00
Avstr. orožne tov. družbe	562.00	565.00
Češke štadkorne družbe	156.00	160.00
C. kr. cekin	11.35	11.39
20 franki	19.17	19.20
20 marke	23.62	23.59
Sovereigns	23.94	24.00
Niarke	117.65	117.85
Ljublj. bankovci	95.65	95.85
Kubliji	250.50	251.50
Dolarji	4.84	5.00

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 11. januarja 1906.

Termin.	za	100 kg	K
Pšenica za april	100	17.22	
oktober	100	16.82	
Rž	100	14.10	
Koruza	100	13.64	
Oves	100	14.46	

Efektiv. 5% vin. ceneje.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 806.2. Srednji zračni tlak 736.0 mm.

Januar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
10.	9. zv.	734.2	-2.2	sl. jug	megla
11.	7. zv.	736.6	-1.7	sl. jz. sk.	oblač.
	2. pop.	738.9	2.7	sl. svzhod	oblačno

Srednja večerajšnja temperatura: -1.9°, normale: -2.7°. Padavina v mm 0.0.

Enonadstropna vila

v Ljubljani se pod ugodnimi pogoji proda. — Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Na anonimna vprašanja se ne odgovarja.

S 1. februarjem t. l. se odda stanovanje

obstoječe iz 1 sobe in kuhinje; dalje

delavnica

za vsako obrt. — Takoj pa se odda

prodajalna

za mesarstvo ali prekajevalstvo na Tržaški cesti 13 v Ljubljani.

J. Lukič
strojevodja
v Dornbergu pri Gorici
je preizkusil, da izvrstno učinkuje

železnato vino
G. Piccolija
lekarnarja
v Ljubljani, na Dunajski cesti.
Pollitrska stekl. velja 2 K in se vnanja naročila izvršujejo točno.
8 3730-1

Pojasnilo.

Na čudno izjavo v „Slovenskem Narodu“ št. 7. dne 10. t. m. sem prisiljen v varstvo svoje časti, poštenja in ugleda izjaviti, da sem se naveličal plačevati za svojo ženo Ano Bole, in ker zdaj zahtevam sodnim potom svoje posojilo, me hoče ona javno oblatiti, ter jo z ozirom na žensko slabost, bolezen itd. ne obsojam, ampak le obžalujem, da je tako nizko padla, morda vsled svojih svetovalcev.

To je moj edini odgovor, ker bi bilo pod mojo častjo, posnemati ljudi, kateri v svojo skledo pljujejo.

Jakob Bole.

Trgovski pomočnik

vešč slovenščine, hrvaščine, nemščine in nekoliko laščine, ki se je izučil v večji trgovini mešanega blaga, želi do 1. februarja t. l. premeniti službo.

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Izurjenega strojepisca

sprejme 109-3
notar Hudovernik v Ljubljani
s 15. januarjem t. l.

5 kron in več zaslužka na dan!

lajčejo se osebe obeh spolov, ki bi pletle na naših strojih. — Preprosto in hitro delo vse leto doma. — Ni treba znati ničesar. — Oddaljenost ne škodi nič in blago prodamo mi.

Družba pletilnih strojev za domače delavce 3477 32
THOS. H. WHITTICK & Co.
Praga, Petrské náměstí 7 156. Trst, Vias Campanile 13 156.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

Vidjaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE int. kol. PROGA NA TRBIŽ Ob 13. uri 24 m. posojilni osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Mali Glodnits, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubna, des. Selsthal v Aussee, Solnograd, des. Klein-Beifling v Steyr, v Lince, na Dunaj via Amstetten — Ob 7. uri 6 m. sputraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Murau, Mauterndorf, Franzensfeste, Ljubna, Dunaj, des. Selsthal v Solnograd, Inomost, des. Klein-Beifling v Steyr, v Lince, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Prago, Lipako, des. Adstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Mali Glodnits, Ljubna, Selsthal, Solnograd, Bad Gastein, Zell ob jezernu, Inomost, Bregenc Curich, Zepva, Paris, des. Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 58 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubna, des. Klein-Beifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, (v Prago direktni voz I. in II. razr.) Lipako, na Dunaj des. Amstetten. — Ob 10. uri posojilni osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst-Monakovo direktni voz I. in II. razr.) — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m. sputraj osebni vlak v Novo mesto, Strma, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. pop. istotako. — Ob 1. uri 5 m. zvečer. — Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO int. kol. PROGA IZ TRBIŽA Ob 3. uri 23 m. sputraj osebni vlak s Dunaja des. Amstetten, Monakovo (Monakovo-Trst direkt. voz I., II. razr.), Inomost, Franzensfeste Solnograd Linc, Steyr, Lal Aussee, Ljubna, Celovec, Mali Glodnits, Beljak Ob 7. uri 13 m. sputraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m. dopoldne osebni vlak s Dunaja des. Amstetten, Lipako, Prago (iz Prage direktni voz I. in II. razr.), Francove vane, Karlove vane, Heb, Marijine vane, Plzen, Budejovice, Linc, Steyr, Paris, Zepva Curich, Bregenc, Inomost, Zell ob jezernu, Bad Gastein, Solnograd, Ljubna, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 29 m. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Malega Glodnitsa, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Beljaka, Murau, Malega Glodnitsa, Celovca, Pontabla, des. Selsthal od Inomosta in Solnograda, des. Klein-Beifling iz Steyra Lince, Budejovic, Plzen, Marijine vane, Heba, Francovih vane, Prago, Lipakega. — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebni vlaki: Ob 4. uri 44 m. sputraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Strme, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 5. uri 25 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE int. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. sputraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 17 m. zvečer. — Ob 10. uri 45 m. posojilni osebni vlak in nedeljan in praznikih in le v oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO int. kol. IZ KAMNIKA Mešani vlaki: Ob 8. uri 49 m. sputraj, ob 10. uri 59 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. zvečer. Ob 8. uri 55 m. posojilni sam. ob nedeljah in praznikih in le v oktobra. — Srednjeevropski čas je za 7 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

HOTEL „VEGA“.

Otvoritev tega novourejenega hotela v Spodnji Šiški

se vrši 14. januarja 1906 ob 3. popoldne s sodelovanjem ljublj. društvene godbe.

SPORED:

1.) Koncert od 3.—6. ure. 2.) Prosta zabava s plesom. Vstopnina prosta.

Točila se bodo bizeljska, ljutomerska in vipavska vina ter dolenski cviček in izborno mengško dvojno marčno pivo.

K obilni udeležbi vabi najvljudneje z veseloštopovanjem

Anton Maver, hotelir.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU. Kupuje in prodaja vse vrste rent, sastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 2.000.000.—. Zamenjava in obznanje izskrobane vrednostne papirje in vnovčenje zapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kaveje.

Rezervni zaklad K 200.000.—. Najo prodaja na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurznim izgubam.

Podružnica v SPLJETU. Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni donar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Tik tovarne za testenine v Sp. Šiški se odda lepo, pripravno stanovanje

v pritličju s 3 sobami in pritlikinami za februar ali pozneje po ugodni ceni. 113-2

Panorama-kosmorama

Dvorski trg št. 3 pod „Narodno kavarno“
Od 7. januarja do 13. januarja 1906:

Tripolis.

Varuj ženol
za vsako rodovino važn. (ustrojavno knjigo o premoženju) blagoslovu z otroki razočarjalni psem tajno v 90 h v vsaki znamkah
ospa A. KAUPA
Berolin S. W. 24

Ustanovljeno leta 1842.
ČRKOSLIKARJA, SLIKARJA
NAFISOV IN OKBOV
BRATA EBERL
LJUBLJANA, Mladikova cesta št. 6.
Igriške ulice št. 6.
Telefon št. 154.

Penzijonist

s prima izpričevali, popolnoma zanesljiv in čvrst, vešč slovenskega, nemškega in italijanskega jezika, sprejme službo kot oskrbnik, skladiščnik, potovalec ali kaj slitega. 143-1

Blagohotne ponudbe pod „A. b. c. 100“ na uprav. „Slov. Naroda“.

! Hiše na prodaj!

Jako ugodna prilika za trgovce in obrtnike:

hiša v Šmarinem pri Litiji, posebno primerna za peko-ski obrt; hiša v Trebnjem, posebno primarna za špacerijsko ali manufakturno trgovino. 124-2

se oddasta v najem pod jako ugodnimi pogoji.

Pod še ugodnejšimi pogoji pa se prodaje.

Ponudbe na uprav. „Slov. Nar.“

Gostilna v najem.

V „Narodnem domu“ v Ljubljani je s 1. aprilom t. l. v najem odati društvena gostilna s kavarno in lepim kegljiščem. Z gostilno je združeno veselice, zabave, koncerte itd. Vsi prostori se dajo v najem pod jako ugodnimi pogoji. Pojasnila daje in ponudbe sprejema društveno predsedstvo.

114-2
Iz predsedstva »Narodnega doma«:
Dr. vit. Bleiweis-Trsteniški.

Società anonima per la utilizzazione delle farre idrauliche della Dalmazia-Trieste.

Delniška glavnica K 8.000.000.
Sedež v Trstu. Tvornica v Šibeniku.

Primissima Calcium Carbide.

Pri odjemu najmanj 100 kilogramov
po 26 K za 100 kilogramov 4056-7

netto-teže (ne brutto za netto) v zavojih po 50 ali 100 kilogramov, embalaža brezplačno, z vseh postaj avstro-ogrške monarhije, po povzetju ali če se naprej pošlje znesek. Gramuliran Carbide v zrnih po 1/2, 1/3, 1/4 in 1/5 mm. 4 K več, t. j. po K 30.—.

Špecialni rabat za cele vagonne od 10.000 kilogramov dalje.

Her se mi pri odhodu iz Goričan ni bilo mogoče osebno posloviti od vseh častitih gostov, zvestih prijateljev in znancev, jim kličem tem potom gromoviti „Na zdar!“ in „Na veselo snidenje!“

Obenem pa naznanjam slavnemu občinstvu iz mesta in z dežele, da sem s 4. januarjem 1906 prevzel predobro znano

RESTAVRACIJO

na Sv. Petra nasipu št. 36 v Ljubljani (prej restavracija Rasberger)

poleg novega jubilejnega mostu.

Točil bom samo zajamčeno prirodna pristna dolensjska in različna druga vina, vedno sveže puntigamsko pivo v sodčkih in steklenicah ter skrbel vsak čas za izborno gorko in mrzlo kulinjo.

Sklicevaje se na svoje dolgoletno uspešno poslovanje v tej stroki se prijazno priporočata za obilen obisk

z veseloštopovanjem

M. in J. KOLENC.